

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/334/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5810205960
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5810205960.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobcov: 1/ T. L., bývajúceho v M., I. W. č. XXX/XX, 2/ C. J., bývajúcej v M., Z. č. XXX/X, 3a/ Ing. U. I., bývajúceho v T. - U., W. č. XXXX/XX, 3b/ Ing. F. Y., bývajúcej v A., A. č. XXX, 3c/ Ing. X. V., bývajúcej v F. - Y., T. č. XXXX, Česka republika, 3d/ H. I., bývajúceho v F. č. XX, Česka republika, 3e/ Mgr. Art. R. Q., bývajúcej v F., A. č. X, 4/ E. F., bývajúcej v M., U. č. XXX, 5/ T. N., bývajúceho v M., F. č. XXX, 6/ U. F., bývajúceho v M., Y. č. XXX/XX-XX, žalobcovia 1/ až 6/ právne zastúpení JUDr. Jánom Vajdom, so sídlom Q. W. XXX, XXX XX W., proti žalovanému: ŽIAREC, poľnohospodárske družstvo, so sídlom v Tvrdošíne, IČO: 00 191 175, zastúpeného Mgr. Igorom Paliderom, advokátom so sídlom v A., V. II., o vydanie vecí, o odvolaní žalobcov v rade 1/ až 6/ proti celému rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 1C/94/2010-557 zo dňa 22.01.2016 a o odvolaní žalovaného proti časti rozsudku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** nárok voči žalobcom na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu (100%).

O výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne samostatným uznesením súd prvej inštancie, ktoré rozhodnutie vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Námestovo rozsudkom z 22.01.2016 č. k. 1C/94/2010-557 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1/ až 6/ domáhali vydania vecí (poľnohospodárskej pôdy); rozhodol tiež o ich povinnosti zaplatiť žalovanému náhradu trov konania.

Okresný súd sa nezaoberal predbežnou otázkou, či sú alebo nie sú nájomné zmluvy platné, a tiež výpovede z nájmu, pretože žalobcovia žiadali vypratať svoj spoluvlastnícky podiel. Z ustanovenia § 126 Občianskeho zákonníka vyplýva, že domáhať ochrany sa môže vlastník a na podanie žaloby o vypratanie celej nehnuteľnosti je oprávnený každý so spoluvlastníkov. Toto právo mu patrí k celej veci, ktoré je obmedzené iba rovnakým právom druhého spoluvlastníka. Žalobcovia sa domáhali vydania len svojho spoluvlastníckeho podielu, presne popísaného v podanom návrhu a zodpovedajúcom jeho číselnému vyjadreniu v pripojených listoch vlastníctva. Okresný súd nevyhovel návrhu s takto špecifikovaným petitom, nakoľko výrok rozsudku je nevykonateľný, pretože technicky nie je možné spoluvlastnícky podiel vypratať, teda odovzdať do faktického disponovania spoluvlastníkovi. Okrem toho okresný súd zistil, že nehnuteľnosti, ktorých vypratania sa domáhajú žalobcovia, sú v spoluvlastníctve ďalších osôb, jedna dokonca v spoluvlastníctve žalovaného, s ktorými sú uzavreté nájomné zmluvy so žalovaným a ktorí nájomcovia sa nedomáhali vypratania nehnuteľnosti. Žalovaný súdu predložil nájomné zmluvy, ktoré neboli žalobcami spochybnené. Okresný súd nevyhovel ani návrhu o vypratanie

nehnutelností, ktorých vlastníkmi sú žaloba v 1/ rade zapísaných na LV č. XXXX z žalobca v rade 6/, zapísaných na LV č. XXXX v celosti, pretože súdu žalobcovia nepreukázali splnenie povinnosti vyplývajúcej z ust. § 12 ods. 3 a § 12a zákona č. 504/2003 Z. z..

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie proti výroku II. rozsudku. Žalovaný je presvedčený, že mu vznikol nárok na zvýšené vyčíslenie trov konania v zmysle § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., nakoľko v konaní vystupovali žalobcovia 1/ až 6/ ako samostatní účastníci konania domáhajúci sa vydania pozemkov zapísaných na jednotlivých listoch vlastníctva na ich mená. Odvolaciemu súdu navrhuje, aby výrok II. napadnutého rozsudku zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie, prípadne ho zmenil a rozhodol o trovách podľa vyčíslenia trov predloženého žalovaným.

3. Žalobcovia proti rozsudku okresného súdu tiež podali prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie. Namietajú, že súd postupom vo veci porušil ustanovenie § 156 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého je súd vyhlásený rozsudku viazaný. Výrok II. rozsudku je nevykonateľný a neurčitý, pretože v ňom nie je uvedené, ktorí žalobcovia sú povinní zaplatiť žalovanému trovy konania. Žalobcovia namietajú chyby súdu v jeho procesnom postupe. Namietajú tiež, že okresný súd vo veci rozhodol predčasne bez dostatočného zistenia skutkového stavu veci, pretože nevykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci. Žalobcovia tiež spochybňujú pravosť a hodnovernosť všetkých listín predložených v tomto konaní žalovaným s výnimkou tých listín, ktoré žalovaný predložil v originály. Odvolaciemu súdu navrhujú, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, pričom si uplatňujú nárok na náhradu trov konania.

4. Žalovaný sa podaním zo dňa 12.05.2016 vyjadril k odvolaniu žalovaných, pričom uvádza, že s podaním odvolaní sa nestotožňuje. Žalovaný sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie. Z hľadiska procesného postupu súdu prebehli všetky úkony súdu v súlade s ustanoveniam O.s.p.. Odvolaciemu súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok potvrdil a priznal mu trovy konania.

5. Na odvolanie žalobcov proti výroku zamietajúcemu žalobu a žalovaného proti výroku o trovách konania Krajský súd v Žiline uznesením z 31.01.2017 č. k. 5Co/226/2016: I. odvolanie žalobcov odmietol ako oneskorene podané (§ 386 písm. a/ CSP), II. rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania potvrdil, III. stranám sporu nepriznal nárok trov odvolacieho konania. Odvolací súd uviedol, že právny zástupca žalobcov prevzal rozsudok súdu prvej inštancie 04.04.2016. Posledným dňom 15-dňovej lehoty, v ktorej mohli žalobcovia podať odvolanie proti tomuto rozsudku, bol 19.04.2016 (pracovný deň - utorok). V spise sa na č.l. 574-580 nachádza zmätočné, nejasné, neúplné a na viacerých častiach nedokončené a nečitateľné faxové podanie, z ktorého vyplýva, že bolo odoslané z faxovej adresy zástupcu žalobcov 19.04.2016 v časovom rozpätí od 23:47 hod. do 23:59 hod., pričom záverečná časť tohto faxového podania do 24:00 hod. uvedeného dňa súdu prvej inštancie doručená nebola. Vyplýva to aj z ucelenej fotokópie podania na č.l. 571-573, ktoré bolo datované 19.04.2016 a doručené súd prvej inštancie 20.04.2016. V spise sa ďalej nachádza na č.l. 588-593 osobne podané odvolanie žalobcov prostredníctvom ich právneho zástupcu advokáta JUDr. Jána Vajdu dňa 22.04.2016, teda po uplynutí odvolacej lehoty. Oneskorene podané odvolanie preto odvolací súd odmietol. Žalovaným riadne a včas podané odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné, lebo smerovalo proti vecne správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Vzhľadom na to výrokom II. svojho rozhodnutia potvrdil žalovaným napadnutý výrok ako vecne správne (§ 387 ods. 1 a 2 CSP). O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 251, § 252 a § 255 ods. 1 a 2 CSP.

6. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali žalobcovia dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovali z § 420 písm. f/ CSP. Uviedli, že odvolanie podali 19.04.2016 telefaxom, ale zároveň tiež elektronicky (ako mail) a v lehote 3 dní ho doplnili jeho originálom (v písomnej forme). Postupom odvolacieho súdu, ktorý telefaxom podané odvolanie považoval za zmätočné a celkom prehliadol odvolanie podané v ten istý deň v elektronickej podobe, im bola znemožnená realizácia ich procesného oprávnenia, aby na základe riadne a včas podaného odvolania bola vec meritórne preskúmaná odvolacím súdom. Podľa ich názoru sa na vadách telefaxového podania (technicky) podieľal súd prvej inštancie, lebo jeho telefaxové číslo nie je dostatočne funkčné a dochádza na ňom k bezdôvodným výpadkom spojenia. Navrhli napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že napadnuté uznesenie spočíva na správnych

skutkových a právnych záveroch, pričom - podľa jeho presvedčenia - v konaní nedošlo k žalobcami tvrdenej vade zmätočnosti. Navrhol preto ich dovolanie odmietnuť.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 3 Cdo/145/2018 zo dňa 22.11.2018 uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/226/2016 zo dňa 31.01.2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Podľa ust. § 455 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, odvolací súd ako aj súd prvej inštancie sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (Najvyššieho súdu SR). Najvyšší súd SR v tejto konkrétnej veci vyslovil jednoznačne iný názor na posúdenie veci, než pôvodne vyslovil odvolací súd, ktorý odvolanie žalovaného odmietol ako oneskorene podané. Odvolací súd sa tak v ďalšom konaní zaoberal obidvoma podanými odvolaniami. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané stranami konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), opätovne preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

9. Dovolací súd svoje uznesenie podrobne odôvodnil a vyslovil nasledovný názor:

10. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia uviedol, že zo spisu vyplýva, že v elektronickej podobe odoslané odvolanie žalobcov bolo podané v posledný deň odvolacej lehoty (19.04.2016) a že v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 tretia veta O.s.p., bolo v lehote 3 dní (22.04.2016) doplnené jeho originálom. V danom prípade teda žalobcovia dôvodne uvádzajú, že neboli splnené predpoklady pre postup dovolacieho súdu zavŕšený odmietnutím odvolania podľa § 386 písm. a/ CSP. Pokiaľ odvolací súd považoval za významné, že k odvolaniu žalobcov nebola pripojená plná moc udelená advokátovi, ktorý v ich mene konal, dovolací súd uvádza, že (aj) do 30.06.2016 platilo, že ak odvolanie podáva advokát v mene účastníka konania ako jeho zástupca bez toho, aby bolo preukázané jeho oprávnenie zastupovať účastníka, ide o odstrániteľný nedostatok. Dovolací súd mal pri rozhodovaní na zreteli, že ak všeobecný súd nemá záver o nedodržaní zákonom ustanovenej procesnej lehoty na podanie opravného prostriedku preukázaný mimo rozumných pochybností, musí vychádzať z predpokladu, že opravný prostriedok v zákonnej lehote podaný bol (III. ÚS 331/04, III. ÚS 249/08, IV. ÚS 379/08). Pri takomto prístupe dospel najvyšší súd k záveru, že odvolací súd v danom prípade svojím nesprávnym procesným postupom odňal žalobcom právo, aby rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý ich odvolaním bol preskúmaný dovolacím súdom (porovnaj R 23/1994). Odvolací súd tým znemožnil žalobcom, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Odvolací súd po opätovnom preštudovaní spisu a spisového materiálu dáva do pozornosti, že v zmysle ustanovenia § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka má vlastník právo domáhať sa ochrany voči tomu, kto do jeho vlastníctva neoprávnene zasahuje. Žaloba na vydanie veci patrí medzi základné prostriedky ochrany vlastníckeho práva. Vlastník veci bude voči osobe zasahujúcej do jeho vlastníckeho práva iba v prípade, ak sa vec neoprávnene nachádza vo faktickej moci inej osoby ako vlastníka. Vlastník veci bude musieť v konaní preukázať svoje vlastnícke právo. V prípade, ak by došlo k zániku veci, napr. v dôsledku odcudzenia, zničenia, straty alebo spotrebovania, odpadol by predpoklad reivindikačnej žaloby a vlastník veci by sa mohol domáhať náhrady škody v zmysle ustanovení o zodpovednosti za škodu.

12. Aktívna legitímácia patrí vlastníkovi. Nie je rozhodujúce, či ide o výlučného vlastníka, bezpodielového spoluvlastníka alebo podielového spoluvlastníka. Spoluvlastník sa môže domáhať súdnej ochrany bez toho, aby na to potreboval súhlas ďalšieho (inéno) spoluvlastníka. Platí to aj pre bezpodielového spoluvlastníka. Vlastnícke právo musí trvať až do poskytnutia súdnej ochrany (§ 154 ods. 1 O.s.p.). Pasívna legitímácia prislúcha osobe, ktorá má vec fakticky u seba, avšak nemá na to žiaden právom aprobovaný dôvod. Ak porušovateľ vlastníckeho práva už nemá vec u seba, vzniká mu zodpovednostná povinnosť na náhradu škody. Žaloba musí znieť na vydanie veci alebo vypratanie nehnuteľnosti tak, aby rozhodnutie súdu bolo možné vykonať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o výkone rozhodnutí, resp. podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

13. Odvolací súd má za preukázané, že žalobcovia sú vlastníkmi nehnuteľností, na základe doložených listov vlastníctva, ktoré žiadali vypratať z dôvodu, že podali výpoveď z nájmu týchto nehnuteľností

a žalovaný im nehnuteľnosti nevypratá, neumožnil ich faktické disponovanie s nehnuteľnosťami. Žalovaný v konaní poukazoval na skutočnosť, že nehnuteľnosti nemohol vypratáť a odovzdať ich z dôvodu, že tomu bránia ustanovenia zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, konkrétne ustanovenie § 12a, podľa ktorého neskončil nájom nehnuteľností, pretože pozemky sú začlenené v honoch, nie sú prístupné a doteraz neboli vykonané pozemkové úpravy v k. ú. M. (nie sú ani začaté) a v k. ú. I. nebola ukončená ani ROEP.

14. Okresný súd uviedol, že z ustanovenia § 126 Občianskeho zákonníka vyplýva, že domáhať ochrany sa môže vlastník a na podanie žaloby o vypratanie celej nehnuteľnosti je oprávnený každý so spoluvlastníkov. Toto právo mu patrí k celej veci, ktoré je obmedzené iba rovnakým právom druhého spoluvlastníka. Žalobcovia sa domáhali vydania len svojho spoluvlastníckeho podielu, presne popísaného v podanom návrhu a zodpovedajúcom jeho číselnému vyjadreniu v pripojených listoch vlastníctva. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu a tiež uvádza, že aj podľa neho, ak by súd žalobe vyhovel, výrok rozhodnutia by bol nevykonateľný. Na základe vyššie uvedeného nie je možné, aby žalovaný vypratá spoluvlastnícky podiel a teda odovzdal ho do faktického disponovania žalobcom, aj vzhľadom na to, že žalovaný je okrem iných tiež spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností, na ktoré sú uzavreté nájomné zmluvy a ostatní nájomcovia sa nedomáhali vypratania nehnuteľnosti. Odvolací súd súhlasí aj s rozhodnutím okresného súdu, ktorý nevyhovel ani návrhu o vypratanie nehnuteľností, ktorých vlastníckmi sú žaloba v 1/ rade zapísaných na LV č. XXXX z žalobca v rade 6/, zapísaných na LV č. XXXX v celosti, pretože súdu žalobcovia nepreukázali splnenie povinnosti vyplývajúcej z ust. § 12 ods. 3 a § 12a zákona č. 504/2003 Z. z..

15. Odvolací súd po preštudovaní celého spisu a podaných odvolaní nezistil chyby v procesnom postupe súdu prvej inštancie. Odvolací súd je názoru, že vzhľadom na technickú nemožnosť fyzickej vykonateľnosti požadovaného výroku o vypratanie nehnuteľnosti, nebolo potrebné rozširovať dokazovanie. Okresný súd zbral do úvahy všetky dostupné dôkazy a vo veci správne rozhodol.

16. Žalovaný v podanom odvolaní uviedol, že je presvedčený, že mu vznikol nárok na zvýšené vyčíslenie trov konania v zmysle § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., nakoľko v konaní vystupovali žalobcovia 1/ až 6/ ako samostatní účastníci konania domáhajúci sa vydania pozemkov zapísaných na jednotlivých listoch vlastníctva na ich mená.

17. V zmysle § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach. Okresný súd nepriznal odmenu účtovanú dvakrát za účasť na pojednávaní dňa 24.04.2015 a tiež nepriznal zvýšenie odmeny podľa počtu nehnuteľností, ktoré žiadali vydať žalobcovia, nakoľko žalobcovia sa domáhali vydania nehnuteľností na tom istom skutkovom základe. Odvolací súd uvádza, že v danom prípade sa nejednalo o spojenie dvoch alebo viacerých vecí. Žalobcovia žiadali vypratáť nehnuteľnosti jednou žalobou, pričom, ako uviedol okresný súd, sa jednalo o ten istý skutkový základ. Vždy treba mať na zreteli okolnosti daného prípadu. Žalobcovia podali žalobu, pričom úspešní neboli. Ak by súd zvýšil tarifnú odmenu, bolo by to v rozpore s princípom spravodlivosti.

18. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

19. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalovaného, a preto odvolací súd priznal žalovanému voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne samostatným uznesením súd prvej inštancie, ktoré rozhodnutie vydá súdny úradník.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)